

Främjandeinstruktörer

"benspelare"
i Alperna

Överst: Franz Furtner i typisk instruktions-pose! Därunder: Liten plog, kantade skidor, mjuka knän. Nederst: Främjandets ordinarie skidlärarstab under en paus i arbetet. I mitten Franz

Världens f. n. mest aktuella skidlärare Franz Furtner har gnuggat Olle Rimfors och hans ordinarie skidlärarstab i Främjandets skidskolor i den nya benspelsteknikens finesser. Det skedde på toppen av Hochjoch, 2 000 m över de vackra tvillingbyarna Schruns/Tschagguns i Vorarlberg.

I St. Christof am Arlberg, där den berömda Hannes Schneider en gång verkade, fick gruppen bl. a. övervara en demonstration av den nya Arlbergtekniken, en bländande uppvisning utförd av 150 blivande österrikiska skidlärare under professor Kruckenhausers ledning. Sedan var det Furtners tur att visa österrikarna, vad han åstadkommit med sina svenska elever. Resultatet ger goda löften för den nya givningen i Främjandets skidskolor.

Furtner, till höger om honom Främjandets skidskolechef på turistanläggningarna Olle Rimfors, B-O Dahlgren, Hemavan bl. a. Längst till höger Lennart Eisenbrandt, Storlien, t. v. om Furtner Hugo Grape, Riksgränsen, Gösta Petersson, Storlien, Yngve Carlsten, Storlien-Riksgränsen, Lasse och Ninnan Claar, Rämshyttan m. fl.

Grunden till benspelstekniken lades en gång av Zdarsky och Hannes Schneider. I sin nya form är den ett resultat av bl. a. bättre redskap men framförallt av den teknik, som tävlingsåkarna tvingats utveckla i rasande sekundstrider. Det är den tekniken — modifierad visserligen — men i princip densamma som tävlingsåkningens, som den utförsåkande allmänheten hädanefter skall bibringas. En teknik säkrare, roligare och underligt nog lättare att lära än den gamla rotationstilen, som nu överallt i de alpina länderna sett sina bästa dagar.

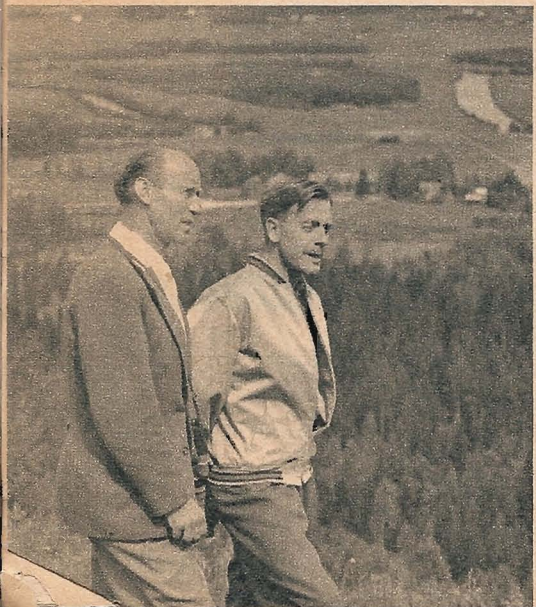
Pionjären Olle Rimfors var nere i Österrike och lärde under Schneiders tid på 1930-talet då Arlbergtekniken dominerade. Det är anmärkningsvärt, att han nu — 25 år senare — spänstigt och vetgirigt hängde med i de krävande övningspassen lika entusiastiskt och övertygad om benspelsteknikens effektivitet som de yngre i gruppen och lika imponerad av Furtner som oöverträffad lärare och demonstratör.

Text Hugo Grape

Foto Lennart Eisenbrandt

Pelle Öhman:

Storprojekt i Edsbyn

Lokalavdelningen i Edsbyn har på ett mycket lyckligt sätt löst frågan om utflyktsmål, slalombacke och skidstuga nära intill samhället med bilväg upp till stugan på bergets topp.

Avdelningen önskar nu förlänga slalombacken för att ge olika kategorier slalomåkare större möjligheter, bygga skidlift och skaffa elektrisk belysning.

Skidlift bör byggas ända nerifrån slätten upp till toppen av övre backen. Mindre skickliga slalomåkare kunde hålla till i den nedre delen och s. k. kanoner i den övre, branta delen eller givetvis hela backen.

T. v. står Främjandets backexpert Pelle Öhman och Pelle Norin i Edsbyns slalombacke.

Lokalavdelningen vill naturligtvis i första hand nå sina egna i Edsbyn, skolungdom, övrig ungdom och familjer. Man räknar säkert även med att folk från andra städer och samhällen vill komma till en förstklassig slalombacke. Man räknar också med en utveckling av slalom som tävlingsidrott inom idrottsföreningen. Allt detta för folk till samhället och ger det inkomster och vissa utvecklingsmöjligheter.

Ett sådant projekt måste lösas på ett framsynt sätt och på bred basis. Många intressegrupper måste samverka. Inte minst är det nödvändigt att kommunen själv deltar.

Full fart på kursverksamheten

Bland det mest stillsamma som finns är antagligen en skola dan efter avslutningen. Det är lite förvånande att ett stort högfjällshotell kan föra tanken dit mitt i januari. Men faktum är att tystnaden blir nästan bedövande i hotell-salar och skidbackar när femhundra kursdeltagare just försvunnit från Storlien.

Åter har Högfjället

haft årets mest hektiska fjorton dar — och värre blir det för vart år. Cirka tusen skidentusiaster har i år med liv och själ deltagit i Främjandets och Skolöverstyrelsens vinterkurser. Två veckolånga etapper, det blir en rätt hektisk tid för ledning och tjoget lärare. Då har ändå utförsåkarna också detta år inkvarterats i Åre. 150 man!

Nytt för i år

är att fjälledarkursen lämnat Hemavan och sällat sig till mängden i Storlien. Riktigt hemmastadda verkade nu inte Nisse Engelheart, Peå Sjöman och Ingemar Larsson med den här trakten, kanske mest för snötillgångens skull. Men de lyckades ändå finna bra övernattningsläger för sina mannar och tillräckligt med nederbörd att gräva ner sig i. Och "snöskottarna" infann sig till hotellfrukosten utan andra men än en förödande gröttapit.

Gösta Frohms och Paul Högborgs legioner

har haft två arbetsamma veckor, men ingen hördes klaga över för mycket jobb. Och resultatet är något ganska stimulerande ur främjarsynpunkt. Behovet av instruktörer på alla stadier förefaller ousinligt — men årets tillskott är verkligen något att visa upp. Roligt är också att se hur många som på egen bekostnad och med avsevärda uppoffringar ägnar nyårshelgen åt kurser.

Också Folke Friberg

var storbelåten med utförskurserna i Åre, trots att deltagarna var dubbelt så många som nånsin tidigare. Det hela gick som smort med hjälp av den sex man starka lärarstaben.

Folke själv konstaterade att äkkunnigheten vid kursernas början blir överlag större för vart år. Likaså är utrustningarna bättre och bättre — om det nu pekar mest på landets allmänna standardhöjning eller på känslan för brantåkning? Kanske bäggedera. Och som vanligt har årekurserna haft all hjälp i världen av Årekoncernen och lokalbefolkningen.

Bilderna uppifrån föreställer: Lavintjänst under Nisse Engelhearts ledning.

Barnskidskoleledarinnan Ulla-Maj Hellstrand, Södertälje, har redan tidigare tjänstgjort inom barnskidskolan.

Kuckeli-ku låter det ibland i barnskidskolan. Inte den här gången. Övningen att resa sig upp mellan portarna för att sedan snabbt krypa ihop för att klara nästa port är en omtyckt lek.

Här susar en grupp barnskidskoleledare fram i Storlien-terrängen. Längst till höger Anna Klint, Kiruna, maka till verkliga främjarkämpen Eric.

Under Britt Lundqvists i Stockholmsförbundet vänliga och trivsamma ledning trimmas här en grupp barnskidskoleledarinnor.

Olle Rimfors har väl snart åkt skidor i 60 år. Här i den österrikiska stilen.

Ständig arbetsmyra

"Fråga fru Huss", är den kanske vanligaste av alla klyschor på Främjandets kansli. Minst lika vanlig är den i Storlien under vinterkurserna.

Anne-Marie Huss är den som allting bestyr och som på något obegripligt vis lyckas hålla en halv miljon fakta i huvudet på en gång. Säkerligen har ni alla talat med henne i telefon åtminstone någon gång.

Stjärnfall

Inte mindre än två celebra medaljutdelningar ägde rum vid årets vinterkurser.

I Storlien blev Gösta Frohm den tjugofjärde riddaren (i hela världen) av Finlands Svenska Skidförbunds förtjänstmedalj i guld. Den mottog han lätt gripen (se bilden nedan) ur förbundsledamoten Björn Bjurströms hand i närvaro av Nordiska Skidskolans råd.

Olle Rimfors lät sig motvilligt övertalas att åka ner till Åre för att Eugén Granberg skulle få pryda hans krås med Svenska Skidförbundets silvermedalj. Någon motivering torde inte behövas. Utförsåkarna i Åre, som hade kursavslutning, och nästan samtliga årebor susade bifall.

Slutligen måste nämnas att Veli Saarinen till uppmuntran för visade utförsåkning i slalombacken begåvades med ett par slalomskidor — sitt livs första. Det var en personlig gåva från Gösta Frohm.

